

ঔষ্মিনীৰ প্ৰমথ

* ঔষ্মিনীয়ে শ্ৰীকৃষ্ণলৈ প্ৰেৰণ কৰা পৰ্যায়ৰ কথা নাটকৰ অৰ্থাৎ
কৰা ঔষ্মিনীৰ প্ৰসঙ্গ আঁতৰাই ৰাখিলে ই এখন সম্পূৰ্ণ প্ৰমথ
হৈ পৰে আৰু সেই ফলস্বৰূপ হলে এইখন ঔষ্মিনীয়া সাহিত্য প্ৰমথ
প্ৰমথ।

অনুবাদের 'ঔষ্মিনীৰূপ' মতে সন্নিবিষ্ট কৰা ঔষ্মিনীৰ প্ৰমথ
খনৰ ঔষ্মিনীয়া এডালি-

"হে ঔষ্মিনী, ত্ৰিভুবনৰ মুখত তোমাৰ গুণ-ৰূপৰ কথা শুনি তোমাৰ মূৰ্তি
পতিতাপে বৰণ কৰিছোঁ। তথাপি সিংহিনীৰ গৰিষ্ঠলৈ গিয়ালে (চাপৰি
খকাৰ দৰে) পাপী শিশুপালে মোক বিলাহ কৰিবলৈ আহিছে। তাকে দোখি
এক দণ্ডে পুসুগ যেন লাগিছে। যোহে, হে ঔষ্মিনী, এই দাসীক ইয়াৰ পৰা
ফোনকালে লৈ যোৱাৰি। যদি কোৱা, "তুমি গাভ্ৰুস্বৰূপে থাক, মই
কোনোত নগ পাম? তেওঁ ইয়াৰ উপায় কওঁ, তুমি। বিলাহৰ ওপৰত
মই দেৱী দেৱীৰ মন্দিৰলৈ যাম; সেই সময়তে মোক হৰি লৈ
যোৱাৰি। তুমি অহেমা কৰি নাহিলে তোমাৰ বঁটা দি মই আপত্যাগ
কৰিম। পাপী শিশুপালৰ ছাঁটোকে মই কেতিয়াও এৰিব লক্ষ নকৰোঁ।
হে নাম, এই কথা জানি এই দিন দাসীক উদ্ধাৰ কৰা..."।"

* উল্লেখ্য যে শ্ৰীকৃষ্ণ আৰু ঔষ্মিনীয়ে ইজনে সিজনৰ গুণ আৰু
ৰূপ-লাভৰ কথা শুনি প্ৰমথ আৰু প্ৰমথ হেৰুৱা মানসিক অৱস্থাদে
সুদৰ্শনৰ কথা আৰু চাৰিও ফালৰ প্ৰসংগৰ অৱস্থাৰ প্ৰথম চাৰিও
অসাত বৃত্তি আৰু গীতৰ কাৰিত্যতে প্ৰথম চাৰিও ফালৰ
কৰিছে।

উৎস:- অনুবাদৰ মতে- এডালি- ৩ (পাৰা ২২)